

4 SENTITS

La porta pesada es va obrir lentament pel braç prim d'ella, una jove de cabells castanys que sortia de casa de la seva àvia amb el *tupper* del menjar a la mà, perquè no hi ha res millor que el menjar casolà de l'àvia. Caminava pels carrers de Barcelona cap a casa seva amb els auriculars posats perquè el camí se li fes menys llarg. Vivia amb els auriculars posats, fins i tot sense escoltar música, per poder tapar les seves orelles de la cruel melodia del món real i canviar-la pel so d'una veu acompanyada per un piano o una base preenregistrada.

Mentre caminava, la música li feia pensar en els seus somnis i ficar-se en el paper d'una relació acabada o una melancòlica noia a qui li han trencat el cor, històries emocionants que sense els seus auriculars posats només escoltaria el soroll de la gent parlar, el clàxon dels cotxes i els passos lleugers de la gent vestida que arriba tard a una reunió important. Aquest soroll li provocava un xoc de la realitat que com a jove que era no estava disposada a afrontar, perquè se sentia còmoda en la seva bombolla, tant que, a vegades, li costava la vida passar pel pas de vianants portant-se l'esglai d'alguns conductors que paraven en sec en veure-la passar, i després que els seus cors tornessin a bategar, l'omplien d'insults pel seu descuit, cosa que ella no podia escoltar.

Sense mirar enrere va arribar al portal de la seva casa i va obrir la porta pujant per les antigues escales del seu vell pis. El soroll de les rajoles de cada esglaó gastat retrunyien per tot l'edifici cada vegada que algú pujava, molestant a tots els veïns del bloc menys a ella, viure en un món a part li feia a més tolerant a qualsevol soroll molest perquè simplement no l'escoltava, era com si visqués només amb 4 sentits.

En arribar a la seva porta va entrar al pis i es va treure les seves sabates posant-se les calentetes pantufles que li havien regalat pel seu aniversari, es dirigia a deixar el taper a la cuina sense haver escoltat la porta tancar-se per si sola darrera seu. Va entrar a la cuina i va deixar el taper en el taulell, va treure el mòbil de la butxaca de la jaqueta i s'ho va posar en la butxaca del pantaló perquè el cable dels auriculars que connectava al mòbil no es desendollés. Quan va arribar a la cuina a escalfar el seu taper i posar-lo en un plat, va xocar amb el calaix entreobert de la zona dels ganivets però ni es va immutar i només el va tancar amb el peu i va posar el menjar al microones donant-li l'esquena a la realitat.

Després de dues hores va arribar la policia trobant el cos de la jove en el sòl amb els auriculars posats i fins i tot la música sonant, les proves del crim van ser òbvies com que algú la va seguir tot el camí ficant-se fàcilment a casa seva per a acabar amb la seva vida, tan obvi que ella no es va adonar, aquest xoc de realitat li va costar la vida.